

सचिन, सौमित्रसोबत गझलरंग

‘आईना-ए-गझल’ शब्दकोश व ई-बुकचे प्रकाशन

पुणे, ता. ३० : असं म्हणतात की, गझल हे वृत्त नसून ती एक वृत्ती आहे. मग अशी ही साक्षात वृत्तीचं रूपडं असणारी आणि ती ऐकणाऱ्या प्रत्येकाला विलक्षण सौंदर्याच्या वाटेवर नेणारी गझल सचिन पिळगावकर आणि सौमित्र या द्वयीकडून जाणून घ्यायला मिळाली तर?... क्या बात हैं! अशीच दाद येणार ना?... बुधवारी टिळक स्मारक मंदिरातही नेमकं हेच घडलं.

डॉ. झरिना सानी व डॉ. विनय वाईकर यांनी तयार केलेल्या ‘आईना-ए-गझल’ या उर्दू-हिंदी-मराठी-इंग्रजी शब्दकोशाचे व त्याच्या ई-बुकचे प्रकाशन बुधवारी झाले. त्यात अभिनेते सचिन आणि कवी सौमित्र अर्थात किशोर कदम यांचे उर्दू भाषा; तसेच गझलांवरील अस्खलित भाष्य रसिकांनी अनुभवले. त्यातही सचिन यांच्या उर्दूसोबतच्या प्रदीर्घ प्रवासाची चित्तरकथा ऐकताना रसिक मंत्रमुग्ध झाल्याचे पाहायला मिळाले. मंदार जोगळेकर, देवयानी अभ्यंकर,

टिळक स्मारक मंदिर : अभिनेते सचिन पिळगावकर आणि किशोर कदम यांचे गझलांवरील भाष्य बुधवारी रसिकांनी अनुभवले.

दत्तप्रसाद रानडे व वाईकर कुटुंबीय या वेळी उपस्थित होते.

‘गझल ऐकणाऱ्या माणसाला पाहून त्याचा स्वभाव... त्याची संवेदनशीलता ओळखता येते. गझल खरंतर कधीही पूर्ण होत नसते. कवितेत जशी असते एकच भावना... तसे गझलेचे मात्र नाही. एकावेळी अनेक भावना तिच्यात विणलेल्या असू शकतात...’ अशी प्रस्तावना करत सौमित्र यांनी सचिन यांची अनौपचारिक मुलाखत घ्यायला

सुरवात केली. त्यानंतर पुढचे दोन तास ‘फकीरी में भी नवाबी का मजा देती हैं उर्दू...’ या उक्तीसारखे गेल्याचे अनेकांनी अनुभवले.

सचिन म्हणाले, “अभिनेत्री मीना कुमारी यांनी मला उर्दूची आणि त्यायोगे गझलांची गोडी लावली. एकदा गोडी लागली की उर्दूच्या बाहेर पडणे शक्यच नाही. मी उर्दूचा आयुष्यभर ऋणी राहील. ती माझ्या शरीर, बुद्धी, आत्म्याचा अविभाज्य भाग आहे.”

गाणे हे समजून-उमजून गावे लागते. गझलेचे तसे नाही. ती परिधान करावी लागते. एकदा हे झाले, की मग ती आपोआप स्वतःच बोलू लागते.
- सचिन पिळगावकर, अभिनेता

**उर्दू ही
भारताचीच भाषा!**

सचिन पिळगावकर म्हणाले, “उर्दू ही भारतात उगम झालेली भाषा असून ती ‘भारताची भाषा’ आहे; परंतु दुर्दैवाने तिला आपल्याकडे सतत मागे रेटले गेले आहे. आपण या सुंदर भाषेला मुळीच चांगले वागवले नाही.”